

Portaluri

Artiști: Oana Coșug, Miron Ghiu, Adelina Ivan,
Elena Pîrvu, Doina Simionescu, Zoltán Béla

Curatori: Daria Ghiu, Cristina Stoenescu
22 iunie – 15 septembrie 2017

Ce sunt portalurile? Intrări-chenar, bine demarcate; înspre ce? Titlul acestei expoziții își propune să definească un traseu inversat, o intrare dintr-o lume increată într-una posibil concretă, dar cu menținerea unui etern „între teritorii”, o călătorie întoarsă, o pendulare fără timp între mecanic și manualitate, între forme non-definite, apariții palide, indecise, și forme „la vedere”, evidente, schițate sumar, din vârful peniței.

Încercăm să construim o expoziție a explorărilor, a vulnerabilității, a lucrului febril într-un anumit mediu (desen, colaj, asamblaj, pictură, muzică electronică), o expoziție nu a jocurilor de putere, ci a căutărilor și a fragilității, a serialității: fragilitatea texturilor delicat îmbinate care lasă să se întrevadă lumina naturală, fragilitatea și deformarea hârtiei la întâlnirea cu acuarelele și apa în cantități mai mici sau mai mari, sensibilitatea suprafeței albe de hârtie, atunci când desenul ocupă doar foarte puțin din aceasta și lasă restul curat, sunetele abstracte, abia schițate, și totuși hipergestuale. Un contur care caută perimetrul efemer al umbrei, o geometrie a lucrurilor care trec. O expoziție a amprentelor, mai puternic sau mai slab imprimată.

„Portaluri” pentru că lucrările așezate în dialog și uneori în tensiune stabilesc treceri: umbrele figurative se anulează sub ochii tăi, detaliile discrete ale lumii exterioare devin perete pentru interiorul galeriei, formele indecise transformă coala de hârtie într-una reliefată, motivul repetat obsesiv își menține acel aer nou la fiecare atingere a pensulei. Dar vorbim și despre treceri în sens generațional: prezența misterioasă a artistei Doina Simionescu (1947-2016) devine în expoziție o resursă posibilă pentru artiștii tineri: Oana Coșug, Adelina Ivan, Zoltán Béla ori proaspăt absolvența Elena Pîrvu. Căutările lor au loc în timpuri suprapuse, non-lineare – apare perspectiva repetiției diferențiate a unei linii de orizont – în imagine, în sunet.

O expoziție care surprinde o secvență contemporană: a trecerilor, uneori vizibile pe aceeași suprafață de lucru, de la desenul curat, controlat, corect, la cel mecanic, repetitiv, continuu, rezultat al unei deplieri mentale inconștiente.

Biografiile artiști:

Oana Coșug (n. 1979) trăiește și lucrează la Bruxelles, în Belgia. A studiat pictura în cadrul Universității Naționale de Arte din București și apoi și-a continuat studiile la Bruxelles, unde a absolvit, în 2009, un masterat în Teoria și Practica Artei, în cadrul *Académie Royale des Beaux-Arts*, Bruxelles. A participat în numeroase expoziții colective la Bruxelles (B-Gallery, Galerie Actionfields, Galerie d'Ys și Artitude), precum și la București (MNAC, Apollo, Assemblage Gallery, Căminul Artei etc.). Printre expozițiile personale se numără: *Landscape* (Artitude Gallery, Bruxelles, 2015), *Drawings* (ICR Tel Aviv, Israel, 2014), *Paintings / Drawings* (Muzeul de Artă vizuală din Galați, 2012), *Blue face* (Artsenzafine Gallery, Milano, 2010), *My shadow* (Artsenzafine Gallery, Tokyo, Japonia, 2008), *ExPosition* (Atelier 35, București). A fost prezentă în mai multe rezidențe artistice (Destelheide, Tescani, Delta Dunării, Gent) și a câștigat în 2012 Premiul Întâi în cadrul *International Biennial of Contemporary Drawing Namur*, Belgia (ex aequo: Oana Coșug și Anya Belyat-Giunta).

Miron Ghiu (n. 1980) a studiat filosofia la Universitatea din București și este jurnalist pe teme de new-media și muzică. În 2004 a publicat cărți despre The Beatles, Ozzy Osbourne și Marilyn Manson și a lucrat timp de trei ani în calitate de Manager de Relații Publice pentru EMI România și BMG. De mai mulți ani Miron Ghiu este jurnalist independent pentru mai multe publicații media și designer de sunet și DJ. Este pasionat de muzică și tehnologie, folosind mai multe tipuri de media în piesele sale. A fost designer de sunet pentru publicații, expoziții și evenimente, printre care menționăm: *Urme de distrugere pe Marte* (Teatrul Odeon, București, 2013), „Reality Videograms” (Aiurart, București, 2012), *Cabluri*, (Bienala Tinerilor Artiști, București, 2012). Din 2010 este membru *Nava Spațială*, un duo de ambient/ drone / noise experimental care a debutat în 2012 la Asiluum.com. În 2011 *Nava Spațială* a fost prezentă în cadrul festivalului Simultan. În 2010 Miron Ghiu a realizat designul de sunet pentru o expoziție de artă de la Muzeul de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal. În 2006 a fost designer de sunet pentru un CD-ROM multimedia a operei „Micul Print” de Antoine de Saint-Exupéry.

Adelina Ivan trăiește la București și lucrează cu lumina și memoria prin intermediul materialelor textile, fotografiei, instalațiilor și artei video. Exact precum țesăturile folosite în lucrările ei, timpul și memoria se împăturesc și se desfășoară în suprafețe mătăsoase și în adâncimi solide. În 1998 a absolvit departamentul de Design al Universității Naționale de Arte din București. Expoziții personale: *Time Delusion* (Kube Musette, București, 2016), *Atena adjusting her sandal* (ODD București, 2016). Dintre expozițiile de grup: *Frugalitas Severitas Fidelis* (Tranzit.ro/București, 2016), *Are We Human* (Istanbul Design Biennial, 2016), *ReRe. Overriding Design with Art and Vice-Versa* (Vienna Design Week, 2016), *Separated Objects* (Galeria Nicodim, București 2014).

Elena Pîrvu (n. 1994) a absolvit departamentul de pictură al Universității Naționale de Arte din București și urmează în prezent studiile de master ale aceleiași universități. Este interesată de legăturile existente între versul literar și artele vizuale. Lucrările ei sunt caracterizate de asamblaj, de suprapuneri, de transparențe dictate de materialele folosite, cu tendințe abstracte. Elena Pîrvu nu ilustrează un text, ci recurge la direcțiile artei perceptuale, fiind preocupată îndeosebi de efectele textelor poetice asupra formelor și manifestărilor compoziției vizuale. Își asumă o abordare subiectivă, care pornește din interpretarea textului și din poezia gestului. Elena Pîrvu a participat la expozițiile de grup: Muzeul de Istorie Constanța (2017), The Miniature Biennale în Timișoara (2016), Centrul Artelor Vizuale București (2016), Galeria Anca Poterașu, București (2016).

Doina Simionescu (n. 1947 – d. 2016). A absolvit departamentul de grafică al Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București. În 1978, 1979, 1981, 1983 și 1986 a participat la Concursul de Desen „Juan Miro” (Barcelona). A fost distinsă cu prima mențiune a concursului în 1979, pentru ca în 1981 să primească premiul Fundației Juan Miro. Lucrările Doinei Simionescu au fost prezentate în numeroase instituții de prestigiu din țară și din străinătate, dintre care amintim: Muzeul Simu din București, 1975 / Fundația Gulbekian din Lisabona, 1980 și 1990 / Muzeul de Artă Contemporană din Madrid, 1981 / Muzeul de Artă din Craiova, 1983 / Muzeul de Artă din Oradea, 1989 / Muzeul de Artă din Bistrița, 1990 și 1991 / Muzeul Colecțiilor de Artă din București, 1992 / Muzeul de Artă din Constanța, 1998 / Muzeul Brukenthal din Sibiu, 2001/ Muzeul Național de Artă Contemporană din București (MNAC), 2003 și 2005. Eleganța desenelor și gravurilor sale a impresionat la: Trienala de desen din Wrocław (Polonia), 1988 / Bienala de Gravură de la Fredrikstad (Norvegia), 1989 / Bienala de Gravură de la Varna (Bulgaria), 1989 / Bienala de gravură Bharat-Bhavan din Bhopal (India), 1990.

Zoltán Béla (n. 1977) a absolvit studiile Universității de Artă și de Design din Cluj-Napoca, iar acum trăiește și lucrează la București. Zoltán Béla lucrează în diferite medii, în pictură, instalații și obiecte de artă, cu referințe istorice și subiective inspirate de biografia sa și din trecutul recent al Europei de Est. Ultimele serii de lucrări reprezintă o nouă direcție în studiul detaliilor vieții cotidiene și ale urmelor lăsate de timp în spațiul public – pereți, porți, uși – pe care le explorează prin intermediul desenului cu acrilic pe hârtie. El colectează fragmente vizuale ce relevă un peisaj parțial al formelor create de deteriorare și locuire urbane. Formele figurative căutate de Zoltán Béla în abstractul accidental apar ca forme macro, într-un proces de re-abstractizare intențională. El inițiază un ciclu de reîntoarceri în calitate de artist-martor, într-o serie aflată mereu în creștere, mereu în schimbare. Lucrările lui fac parte din colecții străine importante, fiind prezent în galerii de artă și centre culturale importante printre care menționăm: Spinnerei Leipzig (2016), Galeria Triumf, Moscova (2016), Junsthaus Apolda Avantgarde (2016), Bienala de artă de la Timișoara Art Encounters (2015), Anexa Muzeului de Artă Contemporană (2014), The 4th Moscow Biennial of Contemporary Art (2011), Bienala Tinerilor Artiști, București(2010); *Transition Icons*, Galeria Carini & Donatini Gallery, Arezzo, Italia (2009).